

На экранах

Сантыменты Таранціна

Што здарылася і чаго не здарылася ў Галівудзе

У рэшце рэшт сінэфільства Квенціна Таранціна, якога называюць то самым важным з сучасных рэжысёраў, то самым пераацэненым, праявілася не толькі ў цытаванні любімых фільмаў, але і ў сутнасці сюжэта. Кіно як чужога, надзвычайна, магільна трансфармацыя рэальнасці альбо нават паралельная рэальнасць, якой можна агарнуцца і насыціцца спаўна, — у карціне «Аднойчы... у Галівудзе» Таранціна прызнаецца яму ў бязмежнай, непадзельнай, адданай любові. Традыцыйна з закручастай гісторыяй, невытлумачальным шыкоўным гумарам і жорсткімі крывавамі сценамі, але і з, уявіце такое спалучэнне, пяшчотай, чулівасцю і сентыментальнасцю.

Дзевяты фільм Квенціна Таранціна, усё ж аднаго з найважнейшых сучасных рэжысёраў, выходзіць у беларускі пракат. Прэм'ера «Аднойчы... у Галівудзе» адбылася на Канскім кінафестывалі — вяртанне Таранціна ў Каны выклікала, вядома ж, ажыятаж, але значных узнагарод фільму не прынесла, толькі Прэмію пальмавага сабакі.

Гэтым разам рэжысёр расказвае пра Галівуд канца 1960-х, калі яго «залатыя» гады засталіся ў мінулым, на пяткі традыцыйнаму амерыканскаму жанру вестэрна наступіў спагэці-вестэрн, і ўся вытворчасць фабрыкі мрояў апынулася напружана дадні вялікіх змен.

У гэтым цалкам рэальным свеце — тут ёсць будучая зорка Брус Лі, знакаміты Сціў МакКуін, нарэшце,

рэжысёр «Дзіця Размары» Раман Паланскі і яго жонка Шэран Тэйт перад тым, як яе забілі члены «сям'і» Мэнсан, — галоўнымі дзеючымі асобамі становяцца выдуманая акцёр Рык Далтан і яго дублёр Кіф Бут. А паколькі апошні іграюць сусветныя зоркі Леанарда Дзі Капрыя і Брэд Піт, сучасны Галівуд аказаўся інтэраваным у Галівуд 1960-х, і з гэтага атрымалася нешта неверагоднае.

Квенцін Таранціна ў новым фільме і добра знаёмы, і непазнавальны, Леанарда Дзі Капрыя і Брэд Піт выконваюць адны са сваіх найлепшых роляў, Марго Робі, што іграе Шэран Тэйт, увесь час прамяніць, быццам з яе гераіняй нічога не можа здарыцца. Праз фільм у непаціжна трапных, па-таранцінаўску, сценах і стылізацыях праходзіць як кур'ёзны кінапачынак у яе прайзачным значэнні, так і зачараванне кіно ў яго самым паэтычным прачытанні.

Рык Далтан і Кіф Бут уяўляюцца чужою парачкай. Першы, пакуль у суседнім доме жыве знак самага «высокага» амерыканскага кіно Раман Паланскі, страчвае

зарабленую на вестэрнах 1950-х папулярнасць, іграе ў тым ліку ў тэлесерыялах і захрасае ў ролі «дрэннага хлопца». У гэты час Кіф Бут — у жыцці такі, якім Далтан з'яўляецца на экране. Ён спрытна заскоккае на дах, у размове вытрымлівае самаўпэўненія паўзы, па-сапраўднаму б'ецца з Брусам Лі, трапляе ў — гучаць трывожныя музычныя матывы — рознага кшталту заварушкі і становіцца іх галоўным героем.

Вядома ж, асобным складнікам «Аднойчы...» з'яўляецца спецыфічны гумар Таранціна, бачны нават у тым, як адлюстроўваецца галівудскае і еўрапейскае кіно, і як адно з адным сусяднічае: у карціну ўключаны сцэны з фільмаў, дзе здымаўся альбо здымаецца Далтан, што прыносіць асобны тып задавальнення. Рэжысёр паспявае паіранізаваць над кіназоркамі, фемінізмам, італьянцамі, сяброўствам, хіпі, шаблонамі, чаканнямі глядача — літаральна над усім, але пакідае ў фабрыцы мрояў і ў дачыненні да фабрыкі мрояў нейкую непасрэднасць і пяшчоту.

Бачна, самым частым камментарыем да «Аднойчы... у Галівудзе» з'яўляецца маленькая колькасць крывава-вак сцэн, якімі Таранціна, як бы цынічна гэта ні гучала, упісаны ў аналі. У сваім дзевятым фільме такі экспрэсіўны спосаб выказвання рэжысёр пакідае на кульмінацыю, і яго дазаванасць і своечасовасць спрацоўваюць надзвычайна.

Кульмінацыя і фінал увогуле вырашаюць шмат што: нездарма рэжысёр падводзіць да іх эпізодамі-папярэджаннямі ці сценамі-прадвеснікамі, а ў Канах асобна просіць журналістаў і кінакрытыкаў не раскрываць канцоўку ў сваіх матэрыялах. Фінал «Аднойчы... у Галівудзе» — асобная гульня, якая спрацоўвае і на карысць класічных таранцінаўскіх штучак, і на карысць — ужо па-за гумарам — пэўнай сентыментальнасці, і на карысць сэнсаўтваральных ці нават перавытваральных рэчаў. Уся гісторыя і яе фінал — вяртае ўвагі адмысловае спалучэнне, такога Таранціна вы яшчэ не бачылі, але ўбачыць павінны.

Дарэчы, і адсутнасць узнагарод Канскага кінафестывалу выглядае лагічнай, бо Квенцін Таранціна даўно перастаў чытацца ў кантэксце фестывальных прызоў: яго кіно стаіць вышэй нават за Залатую пальмавую галіну. «Аднойчы... у Галівудзе», фільм не толькі вялікага рэжысёра, але і, што важна, вялікага сінэфіла, паказваецца на вялікім экране з сённяшняга дня.

Сафія ПАЛЯНСКАЯ.

СЁННЯ

Сонца

	Усход	Заход	Даўжыня дня
Мінск —	5.35	20.55	15.20
Віцебск —	5.19	20.49	15.30
Магілёў —	5.25	20.45	15.20
Гомель —	5.27	20.36	15.09
Гродна —	5.51	21.09	15.18
Брэст —	5.57	21.04	15.07

Месяц

Першая квадра
7 жніўня.
Месяц у сузор'і
Стральца.

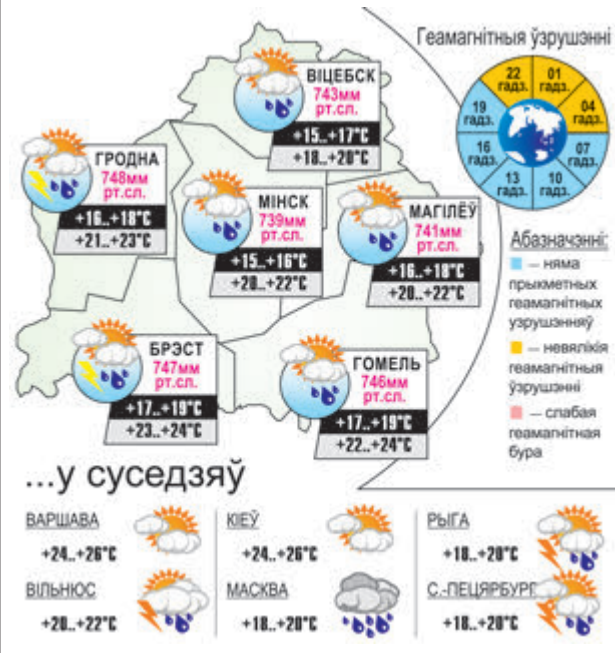
Імяніны

Пр. Праскоўі, Ермалая, Майсея, К. Дамініка, Цыпрыяна, Эміліяна.

Фота Ліны МАЛІНІНАЙ.

ЗАЎТРА

Даты

Падзеі

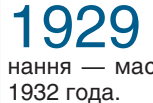
Людзі

8 ЖНІЎНЯ

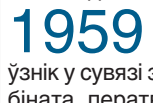
1919

год — 100 гадоў таму пачалася акупацыя Мінска польскімі войскамі. Польскае войска прасунулася да ракі Бярэзіны (на лінію Любань — Барысаў — Полацк — Дзвінск). Тут лінія фронту стабілізавалася да вясны 1920 года. Першая польска-савецкая вайна да верасня фактычна завяршылася, хоць перамір'е бакі не заключылі. Акупацыя горада працягвалася да 11 ліпеня 1920 года.

1929

год — заснавана «Рэвалюцыйная арганізацыя мастакоў Беларусі» (кіраўнік аб'яднання — мастак і скульптар А. В. Грубэ), існавала да 1932 года.

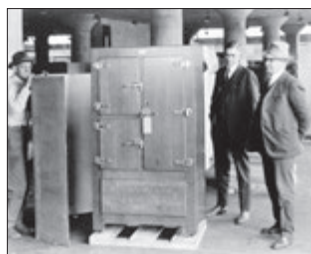
1959

год — пастановай Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР пасялак Новастаробінск, што ўзнік у сувязі з будаўніцтвам Старобінскага калійнага камбіната, ператвораны ў рабочы пасёлак Салігорск.

1899

год — 120 гадоў таму вынаходнік з Мінесоты Альберт Маршал запатэнтаваў халадзільнік. Халадзільныя канструкцыі існавалі і раней. У асноўным яны дзейнічалі за кошт звычайнага лёду. Першыя дамашнія халадзільнікі спажывалі шмат дроў, вугалю і газы. У 1911 годзе фірма «Джэнерал электрык» наладзіла выпуск халадзільнікаў больш-менш сучаснага тыпу: ха-

«Форд». Іх называлі «хатняй фабрыкай холаду». У СССР першыя халадзільнікі былі створаны ў 1937 годзе на Харкаўскім трактарным заводзе.

1900 год — у Брукліне (ЗША) пачаўся першы матч за Кубак Міжнароднай федэрацыі лаўн-тэніса. У якасці ўзнагароды пераможца атрымаў сярэбраны кубак, ахвяраваны арганізатарам першага матча студэнтам Гарвардскага ўніверсітэта Дуайтам Дэвісам. Спаборніцтвы ў далейшым сталі называцца камандным першынствам за Кубак Дэвіса, ці проста Кубкам Дэвіса, — сёння гэта найбуйнейшыя і самыя прэстыжныя міжнародныя камандныя спаборніцтвы ў мужчынскім тэнісе.

1945 год — у адпаведнасці з рашэннямі Крымскай і Патсдамскай канферэнцыі і пасля адмовы Японіі выканаць патрабаванні саюзнікаў СССР па антыфашысцкай кааліцыі аб безумоўнай капітуляцыі Савецкі Саюз абвясціў вайну імперыялістычнай Японіі.

УСМІХНЕМСЯ

Авіярэйс.
— Паважаныя пасажыры, нашы пілоты глыбока абураныя тым, што ім ніхто не пляскаў у далоні пры пасадцы, таму наш самалёт будзе ўзлятаць і садзіцца, пакуль вы не навучыцеся добрым манерам.

Сёння мне прапанавалі незабыўную ноч з 21-гадо-

вай дзяўчынай. У абмен я павінен быў прарэкламаваць нейкі сродак для чысткі ваннага пакоя.

Вядома ж, я адмовіўся, таму што я чалавек з высокімі маральнымі стандартамі і велізарнай сілай волі. Такой жа моцнай, як «Аякс» — супермоцны сродак для чысткі ваннага пакоя. Цяпер і з вогдарам лімона або ванілі!

ЗВЯЗДА БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

ЗАСНАВАЛЬНІКІ: Савет Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Палата прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь

РЭГІСТРАЦЫЙНЫ ПАСВЕДЧАННЕ НУМАР 2 АД 17 ЛЮТАГА 2009 ГОДА, ВЫДАДЗЕНАЕ МІНІСТЭРСТВАМ ІНФАРМАЦЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ.

Дырэктар — галоўны рэдактар СУХАРУКАЎ Павел Якаўлевіч.

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ: В. АНУФРЬЕВА (намеснік галоўнага рэдактара), Н. ДРЬНДРОЖЫК, Н. КАРПЕНКА (першы намеснік галоўнага рэдактара), А. ЛЯЎКОВІЧ (першы намеснік дырэктара), М. ЛІТВІНАЎ (намеснік галоўнага рэдактара), А. КЛЯШЧУК, Н. РАСОЛЬКА, С. РАСОЛЬКА, А. СЛАНЕЎСКІ (намеснік галоўнага рэдактара), В. ЦЕЛЯШУК.

Выдавец — Рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда».

НАШ АДРАС: 220013 г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а.

ТЭЛЕФОНЫ ў МІНСКУ: прыёмнай — 287 19 19 (тэл./факс); аддзелаў: лісьмаў — 287 18 64, маркетынгу — 337 44 04, бухгалтэрыі: 287 18 81.

Аўтары апублікаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць фактаў, іх меркаванні не з'яўляюцца меркаваннем рэдакцыі. Рэдакцыя па сваім меркаванні адбірае і публікуе адрасаваныя ёй лісты. Перадруку матэрыялаў, апублікаваных у «Звяздзе», толькі з дазволу рэдакцыі.

<http://www.zviadzda.by>;

e-mail: info@zviadzda.by,
zvarot@zviadzda.by

Матэрыялы, пазначаныя гэтым значком, носяць рэкламны характар. Адказнасць за змест рэкламы нясуць рэкламадаўцы.

Газета аддрукавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». ЛП № 02330/106 ад 30.04.2004.

220013, Мінск, пр. Незалежнасці, 79. Выходзіць 5 разоў на тыдзень.

Тыраж 14.804. Індэкс 63850. Зак. № 2786.

Нумар падпісаны ў 19.30

М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

7 жніўня 2019 года.